

Omnia pühhaks petud Apis sönni jurest
käisid ka nou küssimas, ja arvasid tedda
tullewaid asjo ennekulutawad. Preestrid
peti nende seas kangeks noiaks ja lausus
jaks, kuida Mosesse teisest ramatust loe-
me, et nende targad ja kunsimehhed julge-
sid omma silmamuundamistega ka monned
immeteud silmakirjaks teha, mis Moses
Zummala wäe läbbi olli teinud. Woõra
Ma innimesed ja woõra usso rahwast
põlgsid rojaseks; ei tahtnud nendega ühhes
laudas süa, ei nende maiariistogi prufida,
egga sedda lihha suhho wõtta, mis nende
noaga olli leigatud.

Kuida surnuid seäl maal woiti, olleme
wast selletanud. Agga surnutte peäle mois-
teti ka kohhut, ennego mahhamaeti. Nowi
linna matmisse paik olli Möris järwe tag-
ga, nenda et surnuid järwest piddi üllewi-
dama. Kui nüüd legi olli ärrasurnud ning
tahheti tedda mahhawia, siis tulli 40 koh-
tomoistjat järwe randa kokko, ning olli ig-
gamehhet lubba surno peäle kaebdust tõs-

ta. Kui kohhus leidis, et kaebdus dige olli,
ehk kui innimenne olli ommad wõllad maks-
matta jätnud, siis temmale mattukse au fe-
lati. Ommaksed piddiwad siis surno jälle
koto wima, kummi temma süüd andeks an-
ti, ehk sugguwõssa ta wõllad sai ärratas-
sunud. Kui ei suggugi kaebdust ei olnud,
ehk kui ilmaasjata olli kaebatud, siis pandi
surnud ausaste mahha, ja sugguwõssa ku-
lutas mattuste jures temma kitust rohke
sannaga. Agga ei peästnud ei au egga
kulus nimmi, ei rikkus egga suir woimus
ja wallitsus ei keddagit, ei kunningaidki
mitte, se surno kohto alt, et se sanna ifka
piddi iggaühhe mele jäma:

Ella ni kui, surred sa,
Sowid, et so ello olnud.
Zlma õn, au, rikkus ka,
Ehk mis weel so kassuks tulnud,
Surmas ennam maksage;
Sest so omma polle se!

Muud seädussed, õigusd ja käsud,
mis nende seas ollid lifumas ja maksas,